

Sygn. akt **IC 953/18 upr.**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w Wydziale I Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Kubiczek

Protokolant st. sekr. sądowy Karolina Bieniek

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2018 roku w Tomaszowie Maz.

przy udziale -----

na rozprawie

sprawy z powództwa- G. C., A. Z., (...) Spółka Cywilna z siedzibą w T.

przeciwko- L. G.,

o zapłatę

orzeka: zasądza od pozwanej L. G. na rzecz powoda G. C., A. Z., (...) Spółka Cywilna z siedzibą w T. kwotę 2.846,37 (dwa tysiące osiemset czterdzieści sześć i 37/100) złotych z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym, jednak w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia 15 marca 2018 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.017,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, przy czym kwotę zasądzonej należności głównej rozkłada pozwanej na piętnaście rat, pierwsza w wysokości 46,37 złotych, druga do piętnastej w wysokości po 200,00 złotych każda, płatne do 30 dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca listopada 2018 roku.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 15 marca 2018r. powód- G. C., A. Z., A. G. wspólnicy P.U.H. (...) s.c w T., zastąpiony przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanej L. G. na rzecz powoda kwoty 2.846,37 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, nie wyższymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od dnia 15 marca 2018 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

Pozwana L. G. uznała powództwo co do zasady, zakwestionowała koszty pożyczki jako zawyżone i sprzeczne z dobrymi obyczajami, wniosła o rozłożenie należności na raty, po 200,00 złotych miesięcznie /k-26 do k-27 sprzeciw od nakazu zapłaty, k-48/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 grudnia 2015 roku pozwana L. G. zawarła z – G. C., A. Z., A. G. wspólnicy P.U.H. (...) s.c w T. umowę pożyczki gotówkowej, w wysokości 3.000,00 złotych, spłata której nastąpić miała w okresie od dnia 25 lutego 2016 roku do 25 stycznia 2018 roku, tj. w 24 ratach. Harmonogram spłat zawarty został w załączniku nr 1 do umowy pożyczki. Całkowity koszt pożyczki wyniósł kwotę 5.649,51 złotych, z czego kwota 2.070,00 złotych stanowiła prowizję, a kwota 579,51 złotych należne odsetki za cały okres obowiązywania umowy. Wobec nie wywiązania się przez pozwaną z warunków zawartej umowy pożyczki, strona powodowa pismem z dnia 2 listopada 2016 roku wypowiedziała umowę

pożyczki. Wcześniej pismami z dnia 2 września 2016 roku oraz 3 października 2016 roku wezwano pozwaną do zapłaty należności.

/dowód; umowa pożyczki k-10 do k-12, wypowiedzenie umowy k-19, wezwanie do zapłaty k-14, wezwanie ostateczne do zapłaty k-16, wezwanie przesądowe k-21/.

Na wysokość zadłużenia składają się następujące kwoty ; 2.619,58 złotych niespłaconego kapitału pożyczki, 226,79 złotych z tytułu odsetek za opóźnienie od zadłużenia przeterminowanego.

/dowód; przedsądowe wezwanie k-21, wpłaty dokonane przez pozwaną k-28 do k- 30/.

Pozwana L. G. potrzebowała pieniędzy, posiadała inne zobowiązania finansowe, pieniędzy potrzebowała na leczenie małżonka /który w 2017 roku przeszedł operację/. Nie była w stanie spłacać pożyczki.

/dowód; oświadczenie pozwanej k-48/.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo jest w pełni zasadne. Zebrany materiał dowodowy w postaci dokumentów złożonych przez stronę powodową w sposób oczywisty wskazuje, że pozwana zawarła umowę pożyczki i nie dotrzymała warunków umowy.

Wyliczona przez stronę powodową należność nie budzi wątpliwości Sądu. Ponadto pozwana przyznała wszystkie okoliczności faktyczne pozwu. Pozwana przyznała, że nie zapoznawała się z postanowieniami umowy pożyczki interesowało ją jedynie otrzymanie pieniędzy. Maksymalna wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu w całym okresie kredytowania nie przekracza całkowitej kwoty pożyczki – zgodnie z dyspozycją art. 36a ustawy o kredycie konsumencki, z dnia 12 maja 2011 roku /Dz.U. z 24 maja 2018 roku, Nr 993- tekst jednolity/.

Wobec powyższych okoliczności należało żądanie pozwu uwzględnić i zasądzić kwotę zgodną z żądaniem pozwu wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie liczonymi od dnia 15 marca 2018 roku.

Zasądzoną spłatę /należności głównej/ rozłożył Sąd na piętnaście rat, pierwsza w wysokości 46,37 złotych, druga do piętnastej w wysokości po 200,00 złotych każda, płatne do 30 dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca listopada 2018 roku.

Zastosował Sąd instytucję przewidzianą w art. 320 k.p.c. przyjmując, że pozwana spełnia przesłanki przewidziane w tym przepisie.

W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie /../. Założeniem tego przepisu jest uczynienie postępowania wykonawczego /egzekucji/ realnym ze względu na określoną sytuację ekonomiczną i finansową dłużnika. Unormowanie to daje bowiem możliwość antycypowania trudności mogących wynikać w toku postępowania egzekucyjnego, a które można przewidzieć w fazie postępowania rozpoznawczego.

Szczególnie uzasadnione wypadki w rozumieniu tego przepisu nie muszą, mieć wyjątkowego charakteru. O tym, czy chodzi o szczególnie uzasadnione wypadki, decydują okoliczności konkretnego wypadku. Z reguły chodzić będzie o okoliczności leżące po stronie pozwanego dłużnika, jego sytuację majątkową, finansową, rodzinną, które czynią nierealnym spełnienie przez niego od razu i w pełnej wysokości zasądzzonego świadczenia.

/porusza Kodeks postępowania cywilnego z komentarzem pod red. Jerzego Jodłowskiego, Wyd. Prawn., W-wa 1989 rok, str.511, 513/.

Dlatego też Sąd rozłożył zasądzone świadczenie na raty, uznając iż stan majątkowy oraz osobisty pozwanej nie pozwalają na spłatę jednorazową.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. przyjmując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy / na koszty te składają się ; opłata od pozwu = 100,00 złotych, wynagrodzenie radcy prawnego = 900,00 złotych oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa =17,00 złotych/.